

Den har en eneste Risiko: den kan blive afskediget i Løbet af et halvt Aar. Men har den gjort Gæld, betaler Staten den, og Teaterstyrelsen vil efter dette Forslag blive stillet saa gunstigt, at kan den ikke klare sig med et Tilskud af 179,500 Kr., er der aabnet en Ventil i Forslagets § 6, saa kan man gøre et midlertidigt Laan; selvfølgelig er det ønskeligt at faa det tilbagebetalt, men kan Styrelsen ikke tilbagebetale det, kan der ikke hænde den andet, end at den faar sin Afsked, det er det hele. Det er meget gunstige Vilkaar at stille en Teaterledelse under. Mig forekommer det, at naar man skal overlade Teaterdriften til en Styrelse, saa skulde denne Styrelse ogsaa have noget økonomisk Ansvar. Det vilde det maaske være vanskeligt at faa tilvejebragt, men at stille en Teaterstyrelse saa gunstigt som her, det forekommer mig under de vanskelige økonomiske Forhold, hvorunder den danske Stat i det hele taget er stillet, at være noget vel meget forlangt. Mig forekommer det, at et Tilskud paa 125,000 Kr. er et flot og rundeligt Tilskud. Men deraf bør Teaterstyrelsen afholde alle af Teatrets Drift flydende Udgifter, deriblandt ogsaa Bygningens Vedligeholdelse og Assurancepræmie. Med Hensyn til dette sidste, Assuranceforholdet, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det er en høj Afgift, Staten svarer i Assurancepræmie, idet man hvert Aar betaler 34,000 Kr. i Assurancepræmie af det kgl. Teater. Det var værd at overveje — det henstiller jeg til det Udvalg, der faar med denne Sag at bestille, saavel som til den højtærede Minister — om det ikke var klogere, at Teatret var sin egen Assurandør. Ved at henlægge et større Beløb hvert Aar til et Fond, vilde man da med Tiden kunne sikre sig mod en eventuel Brandskade, skønt Brandfaren ved det kgl. Teater dog formodentlig, saaledes som det nu er indrettet, ikke er stor. Jeg henstiller til Udvalget at nedsætte Summen. Jeg mener ogsaa, at 12,000 Kr. til Teaterstyrelsen er for høj en Betaling. Tidligere nøjedes man med at give 6,000 Kr., nu er Staten gaaet op til 8,000 Kr., og her foreslaar man at gaa til 12,000 Kr. Min Mening er, at det vil være i høj Grad uheldigt, hvis den højtærede Minister gaar ind paa at have en Styrelse, bestaaende af flere Personer. Det kgl. Teater bør helst ledes af een Haand. Den Mand, der bærer Ansvaret for Teatrets Drift, saavel den økonomiske som den kunstneriske, bør helst have Ansvaret for det hele. Dette at

have en Mand, der styrer de økonomiske Forhold, og en anden, der leder den kunstneriske Side af Teatrets Virksomhed, det fører i Reglen ud i Vrøvlet, thi de komme let til at kolliderer med hinanden, og det samlede Overblik over hele Forholdet tilvejebringes ikke saa let, som naar der er een Mand, der bærer Ansvaret for hele det kongelige Teaters Drift og Ledelse, og mig forekommer det da, at 8,000 Kr. i aarlig Løn til en Teaterchef er en rimelig Gage. Hvad Forslagets øvrige Paragraffer angaar, saa forekommer det mig, at der savnes nogle Oplysninger om, hvorledes Personalets Forhold i Fremtiden vil blive under den ny Ordning. Den højtærede Minister har i Motiverne henvist til et Forslag, der var fremme paa Rigsdagen i 1851, og som gik i en noget lignende Retning som det Forslag, her foreligger. Men der er dog den store Forskel paa Forslaget fra 1851 og det, der her foreligger, at i Forslaget fra 1851 søgte man at bringe Klarhed over Personalets Forhold baade med Hensyn til Lønning, Feu og Pension. Det er mig ikke rigtig klart, hvorledes dette Forhold vil ordnes under den ny Ordning. Jeg skønner ikke rettere, end at Teatrets Ledelse, hvad enten den nu bliver undergivet en enkelt Mand eller en Styrelse bestaaende af flere Personer, vil staa ret frit over for Spørgsmaalet om Lønninger. Men Statskassen er dog ikke tjent med, at en Teaterledelse i en Række af Aar, de 5 Aar, her er Tale om, kan forhøje Lønningerne, saaledes at man, naar de 5 Aar ere omme og Staten atter skal overtage Teatret, staa med Lønninger, der ere foreskrevne uden for Rigsdagen af en privat Teaterstyrelse, og som Rigsdagen derefter senere vil være bunden ved. Med Hensyn til Personalets Afskedigelse, med Hensyn til Alderdomsforørgelsesfond osv. ser jeg ikke, at nogen Bestemmelse er tagen i det foreliggende Lovforslag, men jeg gaar ud fra, at alle disse Bestemmelser ville blive tagne i de Regulativer, der selvfølgelig ville blive udstedte af den højtærede Minister efter dette Lovforslags Vedtagelse. Men jeg henleder Ministerens Opmærksomhed paa alt dette. For det gælder dog om, at Forholdet baade for Rigsdagens Vedkommende og for det store Personales Vedkommende, der virker ved Teatret, foreligger saa klart som muligt. Jeg anbefaler, som sagt, dette Lovforslag til velvillig Fremme, idet jeg deri ser et Forsøg paa at tilvejebringe en midlertidig Hviletilstand, og jeg antager, det er Ministerens Mening i Løbet